

Tilfælde, der peger i den af mig paastaede Retning, men jeg kan nævne Eksempler, der efter min Mening illustrerer min Paastand. Lad mig minde om den Udnævnelse, der fandt Sted af Hr. Andersen-Alstrup til Generaldirektør for de danske Statsbaner. Jeg ved ikke, om noget Menneske har set, at Hr. Andersen-Alstrup var i Besiddelse af Egenskaber, der gjorde ham specielt egnet dertil. Er der noget Menneske, der er i Tvivl om, at hans væsentligste Adkomst til at blive Generaldirektør var de nære Forbindelser med Ministeriet Zahle? Lad mig minde om de Beskikkelser, der fra Finansministerens Side har fundet Sted til de forskellige Skatteraad. Ogsaa dèr har de politiske Hensyn været afgørende. Jeg har selv haft Lejlighed til paa nært Hold at se, hvordan det i Frederiksberg Kommune ganske decideret var et Princip, Det, det gjaldt om, var at faa politiske Venner ind i Skatteraadet. Uanset, at Skattelovene hjemler Kommunen en Indstillingsret, og uanset, at Frederiksberg Kommune indstillede 3 Mænd, som der ikke kunde indvendes noget som helst hverken sagligt eller moralsk imod, gik man Gang paa Gang udenom dem for at tilfredsstille sine politiske Venner, og jeg tror ikke, at dette Tilfælde i Frederiksberg Kommune er enestaaende. For Justitsministeriets Vedkommende kan jeg nævne den Beskikkelse af Sagfører til Udførelse af offentlige Sager, der har fundet Sted for et Par Aar siden i København. Ogsaa da toges der politiske Hensyn. Endelig skal jeg — jeg skal benytte den samme Fremgangsmaade, som det ærede Medlem Hr. Rode benyttede, nemlig, naar man ikke vil nævne Personen direkte, at tage et Par Bogstaver — minde om det radikale Ministeriums Stilling til Stabslæge N. N. Enhver vil kunne forstaa, hvortil jeg sigter, og jeg tror, at man, hvis man tog hele dette Forhold og den Stilling, Ministeriet indtog til denne Sag, op til Undersøgelse, vildefaa artige Ting at se. Jeg drister mig derfor til at hævde, at der under det radikale Ministeriums Styrelse har sneget sig en Utryghed ind, en Utryghed, som jeg i hvert Fald for mit Vedkommende finder fuldt forstaaelig. Jeg kunde derfor ønske ved denne Lejlighed at slaa til Lyd for, at der blev nedsat en parlamentarisk Kommission i Henhold til Grundlovens § 45 med det Formaal at undersøge Ministeriet Zahles hele Administration. Jeg skal nævne et Punkt, der i høj Grad kunde trænge til Undersøgelse. Det er Ledelsen i udenrigspolitisk Henseende. Man vil maaske henviser til, at det nuværende Ministerium har

Lejlighed og Adgang til at foretage de fornødne Undersøgelser, men jeg skal heroverfor henvise til, at det til enhver Tid siddende Ministerium har ganske andre Op-gaver end at gaa tilbage og kritisere For-gængernes Handlinger. Det har Nu et for sig og kan derfor ikke ofre den fornødne Tid og de fornødne Kræfter paa andet.

I Forbindelse med min Omtale af Ministeriet Zahles Administration skal jeg fremdrage nogle Punkter, der trænger til nærmere Belysning. For nogle Aar siden var der Tale om, at Postvæsenet vilde bortlicitere eller give Koncession paa Reklamering i Postvæsenets Bygninger over hele Landet. Denne Koncession blev søgt af mange, ogsaa af Postfunktionærer, fordi man mente, at det var en god Forretning. Den Mand, der fik den, var en polsk Jøde, en Udlænding, som slet ikke udnyttede Koncessionen, men solgte den til en dansk Mand for et forholdsvis stort Beløb. Jeg opfordrer den højtærede Trafikminister til at undersøge dette Forhold nærmere.

Indenfor Udenrigsministeriet er der for nogen Tid siden indført en ny Praksis. Det har hidtil været saaledes, at de officielle Meddelelser fremkom gennem Ritzaus Bureau. Der har i Pressen været nogen Misfornøjelse med Ritzaus Bureau, men det var endelig lykkedes at naa til en Ordning, hvorved den samlede Presse uanset politisk Partifarve fik en vis Indflydelse paa Bureauet. Man vil derfor forstaa, at det vakte en ikke ringe Overraskelse, at man pludselig opdagede, at Udenrigsministeriet havde indført den Praksis at give de officielle Meddelelser ogsaa til et Bureau, der hed Raad, et Bureau, som formentlig er financieret fra tysk Side, altsaa ikke uafhængigt, saa at man paa den Maade spændte Ben for det danske Bureau, der blev støttet af den danske Presse. Jeg anmoder den højtærede Udenrigsminister om at undersøge dette Forhold.

Der er endnu et Par af Syndepunkterne i Ministeriet Zahles glørværdige Tilværelse, jeg har glemt at nævne; jeg skal nu lige nævne dem. Det ene er det Salg af Frederiks Hospital, der fandt Sted; ogsaa det, tror jeg, kunde trænge til nærmere Undersøgelse. Endvidere fremgaar Ministeriet Zahles Partiskhed af den Maade, hvorpaa de forskellige Kommissioner er sammensatte. Navnlig den tidligere Indenrigsminister har i saa Henseende ikke faa Synder paa sin Samvittighed. Ved Kommissionernes Sammensætning tog man vel Hensyn til Rigsdagen — det kunde man jo ikke undgaa —, men hvor Indenrigsmini-